

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

08 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Boico Victor, Catan Liliana,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2021, în cauza penală în privința lui,

Vîprițchih Oleg XXXXX, născut la
XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 24.12.2019 – 17.03.2020;

Instanța de apel: 04.09.2020 – 18.02.2021;

Instanța de recurs: 01.06.2021 – 08.09.2021.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 17 martie 2020, Vîprițchih Oleg a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 201¹ alin. (4) din Codul Penal și în temeiul acestei Legi, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de 12 (doisprezece) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

S-a încasat de la Vîprițchih Oleg în beneficiul statului cheltuielile de judecată în sumă de 5 756 (cinci mii șapte sute cizeci și șase) lei.

2. Pentru a se pronunța cu sentința în cauză, prima instanță a constatat că, Vîprițchih Oleg, la data de 17 septembrie 2019, ora precisă nu a fost posibil de stabilit pe parcursul urmăririi penale, aflându-se în apartamentul nr. XXXXX din str. XXXXX, mun. Chișinău, urmare a unui conflict iscat cu mama sa XXXXX, urmărind scopul aplicării violenței fizice față de aceasta, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, i-a aplicat lui XXXXX multiple lovituri cu pumnii și picioarele în diferite părți ale corpului, provocându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 201903D0081 din 28.10.2019, traumă închisă a

gâtului, cu echimoze și excoriații, hemoragii în țesuturile moi și cartilaj tiroid, traumă închisă a toracelui, cu echimoză, hemoragii în țesuturile moi, fractura claviculei drepte, fracturi directe, complete a sternului, fracturi costale complete directe și indirecte, bilateral cu hemoragii și lezarea pleurei parietale, rupturi a lobilor pulmonari inferiori, hemoragii a pericardului, hemotorax, traumă închisă a abdomenului cu echimoze, rupturi hepatice, hemoperitoneum, plagă contuză a capului, leziuni care prezintă pericol pentru viață și se califică ca vătămare corporală gravă și care au provocat în consecință decesul lui XXXXX.

Acțiunile lui Vîprițchih Oleg, au fost încadrate în baza art. 201¹ alin. (4) din Codul Penal - violență în familie, acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare și alte acțiuni violente, care au provocat vătămarea gravă a integrității corporale și a sănătății, soldată cu decesul victimei.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu cerere de apel de către avocatul Răileanu Petru, în numele inculpatului, a depus în termen apel prin care a solicitat casarea integrală a sentinței cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță cu achitarea lui Vîprițchih Oleg din lipsa în acțiunile lui a faptului infracțiunii.

3.1 În motivarea apelului avocatul Răileanu Petru, în numele inculpatului a invocat că:

- procurorul în carul judecării cauzei nu a prezentat instanței de judecată careva probe directe, care ar confirma vinovăția lui Vîprițchih Oleg în comiterea infracțiunii incriminate;

- pe parcursul examinării cauzei în ordine de apel, la data de 25.01.2021 avocatul Răileanu Petru, în interesele inculpatului Vîprițchih Oleg, a depus o cerere prin care a solicitat instanței de apel admiterea cererii inculpatului Vîprițchih Oleg referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Constatarea faptului, că inculpatul Vîprițchih Oleg a fost deținut în perioada 25.11.2019 până la data de azi în Penitenciarul nr. 13 în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Reducerea pedepsei inculpatului Vîprițchih Oleg, în care s-a aflat în detenție provizorie în Penitenciarul nr. 13 Chișinău cu două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv.

4. Prin decizia Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău, din 18 februarie 2021, a fost respins apelul avocatului Petru Răilean, în numele inculpatului Vîprițchih Oleg și menținută sentința Judecătorei

Chișinău, sediul Buiucani din 17 martie 2020, fără modificări. Cererea avocatului Răileanu Petru, în numele inculpatului Vîprițchih Oleg, privind aplicarea prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, a fost admisă și în conformitate cu art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală s-a redus din pedeapsa stabilită lui Vîprițchih Oleg cu 113 zile, pentru condițiile de detenție în care a fost deținut în calitate de prevenit în Penitenciarul nr. 13 Chișinău (perioada din 25.11.2019 pînă la 17.03.2020).

4.1 Instanța de apel a reținut ca neîntemeiate declarațiile inculpatului Vîprițchih Oleg, precum că, nu recunoaște vinovăția deoarece nu a comis infracțiunea incriminată prevăzută de art. 201¹ alin. (4) Cod penal, acestea fiind considerate ca o metodă de apărare și ascundere a realității, deoarece aceste declarații vin în contradicție cu starea lucrurilor de fapt cât și probele existente la dosar, inclusiv cu depozițiile martorilor audiați la caz, apreciindu-le ca fiind veridice, deoarece sunt consecvente, se completează reciproc, date sub jurământ, fiind avertizați de răspundere penală pentru declarații false, iar temei de a nu crede acestor declarații instanța de judecată nu are, mai mult ca atât, declarațiile lor fiind confirmate prin probele materiale cum ar fi procesele-verbale de cercetare la fața locului și rapoartele de expertiză potrivit cărora s-a constatat că decesul victimei XXXXX a survenit ca urmare a multiplelor traume prin acțiunea traumatică cu corpuri contondente, care în comun au dus la instalarea morții, și care se completează reciproc.

În continuare, instanța de apel a menționat că, pe parcursul judecării cauzei penale nu s-au constatat circumstanțe, care ar putea provoca dubii în veridicitatea declarațiilor martorilor audiați, deoarece în cadrul urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești aceștia au dat aceleași declarații, din care motiv nu a reținut ca plauzibile argumentele invocate de avocatul inculpatului Vîprițchih Oleg, precum că, acesta urmează a fi achitat.

În concluzie a remarcat că, prima instanță a argumentat deplin poziția adoptată, cât din punct de vedere a cercetării în ansamblu a circumstanțelor cauzei, atât și din punct de vedere a prevederilor legale.

La determinarea tipului și măsurii de pedeapsă, a reținut că prima instanță ținând cont de prevederile art. 75-77 Cod penal adică, de pericolul social al crimei comise de Vîprițchih Oleg, de gravitatea infracțiunii comise, care se califică ca infracțiune deosebit de gravă, anterior a mai săvârșit infracțiuni, este cu antecedente penale stinse, nu a recunoscut vinovăția, nu se căiește de cele săvârșite, nu este căsătorit, nu este angajat în câmpul muncii, corect, legal și întemeiat a aplicat în

privața inculpatului o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 12 (doisprezece) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, pedeapsă pe care o consideră echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei.

Cu referire la cererea avocatului Răileanu Petru, în numele inculpatului Vîprițchih Oleg, privind aplicarea prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, instanța de apel a considerat-o întemeiată și a admis-o, în speță fiind constatată încălcarea drepturilor prevăzute de articolul 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale în Penitenciarul nr. 13 – Chișinău.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului prin care invocând incidența pct. 6 a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală a solicitat casarea parțială a deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei.

5.1 În susținerea recursului avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului a invocat că:

- prin cercetare la fața locului din 17.09.2019, a fost cercetat apartamentul nr. XXXXX amplasat pe str. XXXXX din mun. Chișinău, în care s-a depistat cadavrul cet. XXXXX. Careva urme precum că Viprițchih Oleg a comis această crimă nu au fost depistate;

- procurorul în carul judecării cauzei nu a prezentat instanței de judecată careva probe directe, care ar confirma vinovăția lui Vîprițchih Oleg în comiterea infracțiunii incriminate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul Penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile

de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, se reține că recurentul contestă decizia instanței de apel, indicând temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), Cod de procedură penală.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul Penal reține că temeiurile și motivele invocate de recurent în susținerea acestor temeuri nu sau confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

În privința temeiului de recurs invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul Penal constată că nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, nefiind identificate careva circumstanțe care ar justifica incidența acestui temei de recurs, dat fiind faptul că, instanța de apel, la judecarea apelului și adoptarea deciziei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, s-a expus detaliat și argumentat asupra motivelor relevante invocate în apelul recurentului, fiind reflectate clar motivele pe care se întemeiază soluția instanței de apel în privința menținerii sentinței primei instanțe, soluție întemeiată pe acțiunile procesuale și cumulul de probe, cercetate, verificate și apreciate just prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, fără a fi admisă vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea deciziei instanței de apel, fapt ce determină lipsa unor temeuri justificative de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele contestate.

Față de considerentele expuse supra, Colegiul Penal constată că, instanța de apel, judecând cauza, a verificat, sub toate aspectele probele prezentate de părți, și anume, declarațiile martorului Ivanova Svetlana, declarațiile martorului Batîr Victor, a cercetat materialele administrate de organul de urmărire penală, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ce au format convingerea instanței de recurs că vinovăția inculpatului Vîprițchih Oleg în săvârșirea infracțiunii de violență în familie soldată cu decesul victimei a fost dovedită integral, or, instanța de apel, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate în cauză, le-a dat o apreciere justă, din punct de vedere al pertinentei și concludenței, adoptând o decizie legală și întemeiată.

În aserțiunea dată, obiecțiile recurentului privind nevinovăția inculpatului Vîprițchih Oleg de comiterea infracțiunii incriminate, reprezintă doar opinia subiectivă și deluzorie a acestuia, or instanța de

recurs ordinar nu a identificat vreun temei de a interveni în decizia instanței de apel prin prisma aspectelor invocate.

Într-o altă ordine de idei, ce ține de argumentele recurentului descrise la pct. 5.1 al prezentei decizii, se conchide că acesta primordial își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către prima instanță, că nu au fost prezentate instanței de judecată careva probe directe, care ar confirma vinovăția lui Vîprițchih Oleg în comiterea infracțiunii incriminate, însă instanța de recurs ordinar, în acest sens, atestă că nu poate fi acceptată versiunea expusă, or, din analiza probelor administrate la laz rezultă, că ele sunt legate reciproc și consecutive și nu trezesc dubii în veridicitatea ceea ce la rândul său de asemenea dovedesc vinovăția inculpatului în infracțiunea se incriminează.

Mai mult, instanța de recurs ordinar reține ca fiind întemeiate concluziile instanței de apel care corect a determinat din conținutul rapoartelor expertiză medico-legală, actelor de examinare medico-legală direct, că comiterea infracțiunii de violență în familie, care a dus la decesul victimei, anume de Vîprițchih Oleg se dovedește și prin raportul de constatare nr. 201903C2037 din 15.10.2019, potrivit căruia decesul cet. XXXXX, a survenit cu cca. 20-24 ore până la efectuarea autopsiei în rezultatul hemoragiei interne, ca urmare a traumei asociate a gâtului, toracelui și abdomenului, cu lezarea organelor interne ce se confirmă prin datele necropsiei și adeverit histologic. La examinarea medico-legală a cadavrului s-a depistat: trauma închisă a gâtului, cu echimoze și excoriații, hemoragii în țesuturi moi și cartilaj tiroid; trauma închisă a toracelui cu echimoză, hemoragii în țesuturi moi, fractura claviculei drepte, fracturi directe, complete a sternului, fracturi costale complete directe și indirecte, bilateral cu hemoragii și lezarea pleurei parietale, rupturi lobilor pulmonari inferiori, hemoragii a pericardului, hemotorax (200 ml pe dreapta și 150 ml pe stânga); trauma închisă a abdomenului, cu echimoze, rupturi hepatice, hemoperitoneum (770 ml); plaga confuză a capului; echimoze membrelor superioare. Toate leziunile corporale depistate au fost produse intra-vital, cu cca 1-2 ore până la deces, conform modificărilor microscopice în comun, au dus la instalarea morții, prin urmare asemenea traume nu putea fi cauzate doar printr-o singură căzătură a victimei, după cum susține inculpatul Vîprițchih Oleg, precum că, victima singură a căzut, dar el a dus-o în cameră a pus-o pe canapea și i-a dat apă.

În prelungirea dezvoltării argumentelor recursului, Colegiul Penal reține că nu pot fi acceptate criticile recurentului ce țin de aprecierea probelor în prezenta speță, din considerentul că din decizia instanței de apel rezultă cert că toate probele administrate în prezenta cauză penală

au fost apreciate de instanța de apel prin coroborare între ele, conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fiind reținut just ca demonstrată, pe deplin, vinovăția inculpatului Vîprițchih Oleg în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (4), Cod penal.

Instanța de recurs reiterează că, în speță, reieșind din acțiunile inculpatului raportate la probele acumulate, se dovedește dincolo de orice dubiu rezonabil comiterea de către aceasta a infracțiunii de violență în familie, or, potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 201903D0081 din 28.10.2019 vătămarile corporale au fost produse, intra-vital, cu cca. 1-2 ore până la deces, prin acțiunea traumatică cu corp(uri) contondent(e), care conform modificărilor microscopice, în comun, au dus la instalarea morții și prezintă pericol pentru viață și se califică ca vătămări corporale grave, care, împreună au dus la moartea cet. XXXXX, iar reieșind din localizarea multipolară a leziunilor corporale, formarea acestora de sine stătător, în rezultatul căderii unice sau multiple din poziție ortostatică se exclude, astfel, declarațiile inculpatului precum că, mama lui era bolnavă, o dureau picioarele și singură a căzut, se exclude.

Subsecvent, raportând motivele invocate în cererea de recurs la materialele cauzei penale, Colegiul Penal conchide că acestea sunt similare celor invocate în apel, descrise și în pct. 3.1 al prezentei decizii, în privința cărora instanța de apel, în decizia sa, s-a expus motivat și temeinic (pct. 4-77, f.d. 32-46, vol. II), motivare pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, deoarece motivarea și soluția instanței de apel sunt pe deplin conforme circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, precum și practicii judiciare constante.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (a se vedea, în special, cauzele Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 7 1997).

Totodată, în concepția Curții Europene, art. 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs, care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (cauza Van de Hurk v. Olanda, nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, Immeubles Groupe Kosser v. Franța, nr. 38748/97 din 9 martie 1999).

În consecință, Colegiul Penal nu a constatat prezența erorii de

drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2021, în cauza penală în privința lui *Vîprițchih Oleg XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată la **21 octombrie 2021**.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Boico Victor

Catan Liliana